

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 367

ngày 14 tháng 07 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thiếu Trí

*Thiếu trí khó tu khó thực hành
Duyên Trời tận độ tự hành thành
Khai thông trí tuệ qui chơn hành
Thực hiện công phu tự tiến nhanh*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 11/05/02 đến 17/05/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Sự thanh nhẹ trong nội tâm ra sao?
- 2) Vắng tin người hiền thì tâm trạng sẽ ra sao?
- 3) Thực hành chánh pháp có hữu ích gì không?
- 4) Chung hành một đường lối có phát triển không?
- 5) Uất khí tràn đầy thì sẽ ra sao?
- 6) Dứt khoát thực hành tu tiến có hữu ích gì không?
- 7) Bỏ đời qua đạo có ích gì không?

<p>1) Montréal, 11-05-2002 6 : 5 AM <i>Hỏi : Sự thanh nhẹ trong nội tâm ra sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa sự thanh nhẹ trong nội tâm rất yên ổn</p> <p>Kệ : <i>Sự thanh nhẹ qui tâm rất nhẹ nhàng Tâm trí qui không chẳng rộn ràng Thần thức chẳng còn gieo gánh nặng Bình tâm thanh nhẹ chẳng bằng hoàng</i></p>	<p>2) Montréal, 12-05-2002 9 : 52 AM <i>Hỏi : Vắng tin người hiền thì tâm trạng sẽ ra sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa vắng tin người hiền thì tâm trạng sẽ lo âu và chờ mong</p> <p>Kệ : <i>Vắng tin người hiền tâm trạng lo âu Thương nhớ trông tin tâm lại sầu Quý tưởng Trời cao duyên tận độ Bình tâm xây dựng quý tâm mầu</i></p>
<p>3) Montréal, 13-05-2002 3 : 45 AM <i>Hỏi : Thực hành chánh pháp có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp : Thừa thực hành chánh pháp rất hữu ích và rất dễ phát triển</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chánh pháp rất hữu ích Tự mình phát triển rõ chơn tình Dốc lòng tu tiến lại càng mình Học hỏi không ngừng tự xét mình Quý thương Trời Phật chung hành tiến Thực hành chơn pháp thật sự hiền</i></p>	<p>4) Montréal, 14-05-2002 6 : 30 aM <i>Hỏi : Chung hành một đường lối có phát triển không?</i></p> <p>Đáp : Thừa chung hành một đường lối chắc chắn phát triển đại sự chung</p> <p>Kệ : <i>Hướng tâm thực hiện chung hành tiến Giải giới phân minh tự thức hiền Thơ mộng trong lòng tự giác yên Qui nguyên giếng mối thức triền miên</i></p>
<p>5) Montréal, 15-05-2002 8 : 50 AM <i>Hỏi : Uất khí tràn đầy thì sẽ ra sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa uất khí tràn đầy thì sẽ sanh bệnh và thần kinh hỗn loạn</p> <p>Kệ : <i>Uất khí tràn đầy sẽ khổ thêm Tâm thân bất ổn không hành tốt Không tu tiến tạo thêm tâm phiền Giải bỏ trần tâm tự đạt yên</i></p>	<p>6) Montréal, 16-05-2002 3 : 10 AM <i>Hỏi : Dứt khoát thực hành tu tiến có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp : Thừa dứt khoát tu tiến rất hữu ích và sẽ không bị sai lạc</p> <p>Kệ : <i>Dứt khoát tu tiến khỏi lạc đường Tâm linh tiến hóa dễ yêu thương Từ bi rộng mở chung hành tiến Xây dựng bền lâu khắp nẻo đường</i></p>
<p>7) Montréal, 17-05-2002 4 : 20 AM <i>Hỏi : Bỏ đời qua đạo có ích gì không?</i></p> <p>Đáp : Thừa bỏ đời qua đạo dứt khoát tự tu rất hữu ích từ tâm lẫn thân</p> <p>Kệ : <i>Dứt khoát tự tu ích lợi chung Thâm tu tiến tới vô cùng tận Hành thông tự giác qui giếng mối Giải tỏa phiền ưu nguyện góp phần</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĂNG

V, ngày 12/10/2001

Kính thưa Thầy,

Nhân dịp sắp tới ngày đại hội con nhờ một chị bạn đạo trao lá thư giùm Thầy. Trước hết con xin được kính mừng ngày sinh nhật của Thầy, được dồi dào sức khỏe, sống lâu trăm tuổi để dìu dắt chúng con tiến trên con đường học đạo.

Kính mong Thầy thứ lỗi cho con đã làm phiền đến Thầy. Nhưng vì tâm sự con đã ấp ủ từ bao lâu nay làm cho con phiền não vô cùng vì không lối thoát.

Từ nhỏ đến lớn, con chưa bao giờ gặp được sự may mắn : trong gia đình, sự nghiệp, học vấn, chồng con, v..v.. Sống trong gia đình từ thuở nhỏ thiếu tình thương gia đình và sự thông cảm của anh chị em. Việc làm ngày nay cũng chẳng vào đâu. Sức khỏe thì yếu kém, nay bệnh mai bệnh. Làm gì cũng thất bại cả. Mặc dù trước mặt mọi người phải cố gượng cười vui để che lấp sự cô độc trong lòng. Con sống về nội tâm thật khô khan buồn bã!

Nay con vài hàng kính dâng lên Thầy, xin Thầy ban cho con lời giảng dạy, để con được sáng suốt và an ủi phần nào khi con nghĩ đến còn có Thầy bên cạnh con. Con xin đội ơn Thầy.

Con hành pháp này đã hơn 2 năm. Thoạt đầu thì thấy thật có kết quả, nhưng đôi lúc sau này thấy chậm tiến hơn thuở ban đầu. Tuy nhiên con vẫn cố tâm hành thiền, hy vọng có ngày tâm linh con sẽ phát triển tốt đẹp hơn, để không phụ lòng ơn dạy dỗ của Thầy.

Con,

H

A C, ngày 20/10/2001

M H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày , được biết uất khí của con đã ôm ấp từ lâu, nhưng không sao thoát được. Con vẫn hành nội tâm tức là niệm Phật theo băng giải thích của Thầy thì uất khí sẽ tiêu tan và trí sẽ mở và mọi việc sẽ được kết quả tốt. Cần thực hành chứ không cần lý luận, vui trong thanh tịnh chứ không cần rước sự phiền não vào nội tâm, thì con mới vững tiến. Cần con học thuộc lòng 10 điều tâm niệm như sau :

- 1) Nhịn nhục và cần mẫn
- 2) Dứt khoát thất tình lục dục
- 3) Tha thứ và thương yêu
- 4) Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa
- 5) Bố thí và vị tha
- 6) Đối đãi thật tâm và lễ độ
- 7) Sống tạm để cứu đời không phải để hưởng thụ
- 8) Giữ tâm thanh tịnh trong mọi trường hợp xảy ra
- 9) Quên mình trì niệm lục tự Di Đà

10) Hoà tan trong khổ mutu cầu sớm thức tâm.

Chúc con vui tiến,

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng
Vĩ Kiên

TRÍCH BĂNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

1) Con nghe nói tu thì cứu được cha mẹ, nếu mình tu tới một trình độ nào đó thì mình cứu được cha mẹ và con cái. Vợ chồng nếu mà tu một người... một người nếu mà chồng đắc mà vợ chưa đắc thì cứu được không? - Không, ông tu ông đắc mà bà tu bà đắc.

Vậy thì mình chỉ cứu được cha mẹ và với con mình thôi hả?

- Cha mẹ với con là bây giờ nghĩa là... Chị làm mẹ, thằng con ngoan chị mừng không? À, mừng! Thì chị tu thì cha mẹ còn mừng hơn nữa: "Con tôi ngoan mà!". Nói sơ sơ vậy thôi, đừng có nói cứu! Cha mẹ khỏi lo cho mình là cha mẹ khỏi chết sớm, mà để cha mẹ lo cho mình là cha mẹ chết sớm, thấy không? Đó là cứu, cứu chỗ đó!

2) Tôi có người em vợ, hai vợ chồng tu theo phái Vô Vi của ông Tám từ năm 1969 đến nay. Có cái chuyện này tôi muốn hỏi là: khi mẹ của anh chết thì anh ta không dám vô thăm, anh ta nói sợ mất điển. Nhưng tôi không biết đó là tại sao, vợ tôi cứ thắc mắc hoài?

- Người tu khi mà hiểu điển rồi, không có rờ xác chết, xác chết rất cần điển. Cho nên cái kinh nghiệm người mà rờ xác chết, nó hút tê tay, nặng đầu. Vì đó những người tu biết điển, người ta dùng cái điển để cầu nguyện cho mẹ về cái phần thiêng liêng, nó hay hơn rờ xác. Cảm động rờ xác, rốt cuộc mình bị tê bại thiên không được, cầu nguyện cho mẹ không được. Cái điện năng nó quan trọng lắm! Người chết mà chúng ta hướng tâm về họ, họ ấm. Đó, cho nên ảnh ở đó mà tôi hướng tâm về ảnh thấy khác. Cái điển chúng ta giao cảm được hết. Đây là nền tảng văn minh để cho mọi người thấy điện năng sẽ cứu được nhiều người.

3) Kính thưa Ngài, xin cho phân tích giữa Chánh Giáo và Tà Giáo?

- Chánh Giáo... bây giờ người ta thấy cái gì giáo? Giấy tờ giáo hay chữ nghĩa giáo? Hổng phải! Nguyên khí là chánh giáo, nhìn mặt trời là chánh giáo rồi, kinh vô tự rõ ràng, ban chiếu cho tất cả mọi người. Mọi người không mở tâm ra nhận thì không thấy đó là Nhật Quang Phật độ tha tại trần, bất cứ thằng trời (xấu) cũng giúp mà thằng tốt cũng giúp, nơi nào cũng ban chiếu, rồi cái luồng điển của Đại Bi còn dồi dào hơn. Chúng ta trong gốc từ bi có, biết thương vợ thương con là có gốc từ bi rồi. Mà chúng ta thiếu thanh tịnh, đâu có mở được từ bi mà gom nhập lại để mà tiến hóa, đó là nói về phần hồn. Cho nên những người tu, họ thấy đơn giản ăn cơm với muối mà họ vẫn khỏe, họ không có nghĩ gì hết, yên ổn. Họ thấy chính như là được cái côi vô cùng và không có sự tranh chấp nữa. Họ bằng lòng đi, chấp nhận đi. Người đời nói thằng đó ngu, hổng phải ngu đâu! Người ta có một cái lãnh vực hay hơn mình mà chính mình chưa khám phá được mà nói người ta ngu. Vì mình chưa khám phá là bị phỉnh bởi mắt, mũi, tay, miệng. Thấy người đó đánh giỏi hay võ tay vậy thôi, chứ rốt cuộc thần kinh nó rối loạn, giờ phút cuối cùng tôi ăn năn. Hai người boxer đánh hay lắm, mình võ tay vậy nhưng mà rốt cuộc hai người bịnh hết nhưng mà mình hổng thấy, sự chém giết hổng có lợi lộc gì.

4) Kính thưa Ngài, vậy thiền theo PLVVKHHB là như thế nào?

- Thiền ở đây có video đàng hoàng, chính tôi đích thân làm vì tôi sợ người đời hay có cái óc buôn bán thương mại bày mưu đố kỵ sợ làm hư hại người ta tu hỏng thành. Thành cái lúc vô thực hành, quý vị... bây giờ phần tuổi còn lại của tôi, tôi đóng góp chỉ có bấy nhiêu đó thôi, những cái gì tôi đã thực hành và tôi quay một cuốn video đầy đủ cho quý vị có thể đem về nhà hằng ngày xem một hai lần và thực hành y như vậy. Quý vị sẽ lần lần gặt hái kết quả, mà để cuốn băng ở trong nhà cũng mọi người rành mà tu và được nhiều người thiền nhiều và cái trí quý vị sẽ thay đổi.

5) Vô Vi không được ăn thức ăn đã cúng, có đúng thế không?

- Không phải! Cúng là người đời bày mà thôi. Như là nó cúng ba tôi chết, bây giờ ba tôi hồi còn sống thích ăn ngỗng lắm, bây giờ giết con ngỗng. Vì người tu mình hiểu không có sát sanh hại vật. Tại sao đổi thừa cho người quá khứ thích ăn ngỗng mà mình giết con ngỗng, tiếp tục giết nhau có ích gì? Thì hiểu được nguyên lý không làm điều đó. Chúng ta lấy hoa quả dâng cha mẹ, cha mẹ an lòng. Những cái tội trạng của cha mẹ chết rồi vẫn đang bị hạch tội còn khó hơn những ở đây. Nó hạch tội đủ chuyện hết, mà nếu mà chúng ta gỡ được một món thì ở dưới nó yên một món, mà nếu chúng ta hoan hô tiếp tục giết con thú nữa, giết sinh mạng nữa là phần hồn khó siêu thoát, cha mẹ chúng ta khó siêu thoát.

THƠ

VÕ PHẬT

HẠNH NHẪN

Vào đường tu sao còn ham đấu đá ?
 Muốn thắng người cho thoải mãn tâm phàm
 Rốt cuộc rồi lẫn quẩn với sân tham
 Cam thọ tử bất khả cam thọ nhục!?

Đã tu hành sao tánh còn thô tục?
 Chẳng minh tường nẻo đục với đường thanh
 Ích lợi gì đấu đá với đua tranh
 Hảnh diện chi tiếng hùng anh háo thắng?!

Thầy dạy: tu là học hoà học nhẫn
 Cố gắng sao tự chiến thắng chính mình
 Quyết nhịn nhường nào sá kể nhục vinh
 Chịu thua thiệt để quân bình nội thức

Tu là phải gắng vun bồi hạnh đức
 Sống sao cho trung thực với hiền hoà
 Không phân chia cao thấp hoặc chính tà
 Cùng hoà hợp thương yêu mới là Đạo.

Thiền Đăng
 (T/Đ, 05/7/2002)

(Hoạ y vận bài thơ HOA ĐẠO HẠNH của
 Huynh Nguyễn Tân ở Genever, Thụy Sĩ)

Mê chấp tâm đời sanh ghét ưa
 Người tu cư xử biết sao vừa?!
 Cam đành lấy NHẪN tìm thanh tịnh
 Trả nợ trần gian thế đủ chưa?
 Chưa đủ - nguyện lòng tu trả tiếp
 Mượn Vô Vi Pháp giải trăm đường
 Dù hề oi ả, dù đông giá
 Gom góp Điển Quang trả nợ người.

Thiền Tâm
 (T/Đ Phú Nhuận, VN 10/7/2002)

THÔNG BÁO CỦA THIỀN ĐƯỜNG THANH HÒA

Thiền đường Thanh Hòa San Diego xin thông báo cùng quý bạn đạo kể từ ngày 20 tháng 7 năm 2002 tiếng nói của Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp sẽ được truyền thanh tại San Diego trên đài phát thanh Tiếng Nước Tôi băng tần số 97.3 SCA vào mỗi sáng thứ bảy lúc 8h – 8h30.

Kính mời quý bạn đạo đón nghe.

Cám ơn quý bạn đạo.

Thiền đường Thanh Hòa kính bái

BẠN ĐẠO VIẾT

Kính thưa các bạn,

Đọc bài của chị Đoàn Mộng Điệp trong tuần báo Phát Triển Điển Năng có đoạn: “ Có người không tin Pháp Lý Vô vi có thể tu thành Phật” tôi nảy ra ý định viết bài này để đóng góp cho Vô Vi.

Nhớ ngày xưa nhiều đêm thốn thức nhớ đến thầy. Thấy thầy đã hy sinh tất cả đi khắp nơi chịu nhiều cực khổ, đắng cay để truyền pháp, tôi đã rơi lệ thương thầy. Tôi nguyện rằng thầy là giáo chủ tôi chỉ xin làm giáo dân nhỏ bé để phụ thầy xây dựng Vô Vi. Bây giờ đã đến lúc tôi nói ra những tu chứng của tôi, nhưng mà tôi chẳng biết bắt đầu từ đâu vì nói hết thì nó dài lắm, vì là một bi hùng sử. Tôi đã điên hơn một tháng điên bởi vì người điên sợ nhà thương điên mà tôi thì lại xin vào nhà thương điên ở để tu, vì ở nhà thương điên tôi vẫn thấy hạnh phúc như thường. Còn ở nhà với vợ con người ta chẳng để yên thân, cứ theo áp chế và bức hại tôi. Bây giờ tôi nói ra tại sao như vậy thì cũng lại rất dài. Nhưng nếu nói gọn lại những tu chứng của tôi thì cũng ngắn thôi. Trước hết Đạo là tình thương. Tình thương bao la muôn loài vạn vật, mà thương người thì khó lắm, bởi vì muốn thương được thì phải nhịn nhục đến mức tự nhiên và hồn nhiên có nghĩa là người ta cười, người ta hại mình mình vẫn không giận người ta, không nghĩ xấu cho ai và luôn luôn giữ đạo đức chân chính.

Khi con người mình đã tự nhiên và hồn nhiên như vậy thì được đi vào thiên đạo. Thiên đạo là tự nhiên, mình tu theo hoàn cảnh xảy ra chung quanh mình. Các bạn còn nhớ lời thầy dạy không – “từ đời qua đạo khổ lắm con ơi” – khổ đến độ mà tôi xin vào nhà thương điên ở cho yên thân. Khổ chừng nào ý chí mình càng mạnh chừng đó, càng dững mãnh đến độ “Tâm vô quái ngại, vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo vọng tưởng niết bàn” – Người ta khủng bố tôi, lúc đầu tôi xin vô nhà thương điên ở để tránh, mà người ta không cho, nên sau đó tôi coi như không có, biết nó khủng bố mình mà mình cứ tự nhiên coi như không có. Do đó tôi đã chứng được “Thị chư pháp không tướng, bất sinh, bất diệt, bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Hay nói theo bài Chứng đạo Ca là “Suốt suốt thấy không một vật, cũng không người, cũng không Phật” hay nói theo Vô Vi mình là “không, không”. Tôi đã nở nụ cười thức tỉnh như trong bài hát “Xuân Mơ” trong Thiền Ca Duyên Lành.

Đó là những điều tôi đã đạt được. Xin chia sẻ cùng các bạn. Để các bạn thấy rằng Vô Vi mình đã có người làm được những điều mà kinh sách đã nói.

Kính thương vô cùng.

Tham Không

(Toàn Bá Phạm – Inala – Australia)
